

ÖLÜMSÜZLÜĞÜN GICIK SIRRI

“Dünya televizyonlarında ilk kez bir uzaylıyı konuk ediyoruz. ‘Evrende yalnız mıyız,’ sorusunun canlı yanıtı şu an karşımda oturuyor. Dilimizi televizyondan öğrenebilecek kadar zeki olan Yorb, biraz önce AIDS ve kanserin tedavi yöntemlerini anlatarak dünyamızı iki beladan kurtardı. 8 ışık yılı uzaktan Neyorik gezegeninden gelen konuğumuzla beraberliğimiz devam edecek. Az sonra...”

Yüksek maliyetli bir cep telefonu reklamı yayına girdi. Yorb stüdyo içindeki monitörden gösterilen reklamı ilgiyle seyretti. Ancak Yorb televizyonda izlediği birçok şeye akıl erdiremiyordu; bunlardan biri de şu anda izlediği reklamın tanıttığı icattı. İnsanlar hakkındaki son izlenimi ilk izlenimiyle aynıydı: İnsanlar gevezeydi, hem de çok.

Yorb dört tane ince ve esnek bacağa sahipti. Alt kısmı bu yüzden bir örümceğe benzese de gövdesinin pul pul katmanları daha çok bir balığı andırıyordu. Kafası bedenine göre çok ufak kalıyordu ama gözleri Japon çizgi filmlerini anımsatacak kadar büyüktü. Derisinin rengi, yazın ilk günlerinde yanmaya zaman ayıramamış ama denize girip çıkarken güneş ışınlarının yoluna çıkmış birinin koyulaşamamış pembeliğine benziyordu. Kolları vücudunun diğer organlarında egemen olan orantısızlığı pekiştirecek kadar uzundu. İnsanın katlayası geliyordu, ‘kol’ denilen o iki uzantıyı görünce. Sayısı belli olmayan parmaklarının kesilmiş olduğu görülüyordu, geriye onların bir zamanki varlığını kanıtlayan kökleri kalmıştı. Genel görüntüsü ne bir Klingon’u ne Zaphod Beeblebrox’u ne de herhangi bir bilimkurgucunun öngördüğü bir uzaylıyı andırıyordu; evrenin, insanın hayalgücünü aştığının başka bir kanıtıydı. İnsanların alışık olmadığı bu şekilsiz yaratığın anlaşılamayan bir karizması ve belli belirsiz bir çekiciliği vardı. Davranışları ve konuşması son derece bilgiççeydi. Sinir bozacak kadar ukalaydı. Sanki o zengin bir patron, sunucu ve onun temsil ettiği insanlar ise onun zavallı işçileriydi. (Belki de gelişmiş bir gezegenden ilkel bir gezegene uğrayan her canlı böyle davranırdı.)

“Ben sorularıma devam etmek istiyorum. Merak edilen bir başka konu ölümsüzlüğün sırrı. Siz iddianıza göre 1002 yaşındasınız.”

“Ölümsüzlüğün sırrı şu ana kadar anlattığım her şeyden daha önemli. Üç bin yıl önce gezegenimize gelen bir Degobarlı sayesinde bu sırrı öğrendik. İlk zamanlar bunu yadırgayanlar oldu ama sonra ölümün bir hastalık olduğu düşüncesi ağırlık kazandı. Tüm ölümden yana felsefelere rağmen ölümsüzlüğün her şeyin ötesinde büyük bir güç olduğu anlaşıldı. Ölümsüzlüğün sırrını tek bir cümleyle açıklayabilirim: Tüm hayatınız boyunca, ana rahminden mezara kadar, herhangi bir parmağınızla burnunuza dokunmayın!”

Sunucu ani bir hareketle elini burnunun hemen altındaki dudaklarından ve çenesinden uzaklaştırdı. Belki de televizyon karşısında oturan milyonlarca insan aynı hareketi aynı anda yapmıştı. Yorb, sunucunun ani kıpırdanmasına güldü:

“Üzgünüm, sizin için çok geç. Şu yaşınıza kadar parmağınızla burnunuza milyon kere dokunmuşsunuzdur. Bundan dönüş yok. Ancak çocuklarınız için bir şans var. Yeni doğan çocukların parmakları ile burunlarına dokunmamaları gerekiyor. Bir kere dokunmaları bile onları ölümlü yapar. Çocuklara ölüm kavramı gibi ölümsüzlük kavramı da anlatılamaz. Bu yüzden parmak ve burun temasının gerçekleşmemesi için bazı önlemler almanız gerekiyor. Bunları ben söyleyemem. Biliyorum, bu size çok garip geldi. Bekleliyordunuz. Bence tüm ciddi eserlerin yaratıcıları eserlerinin ağırbaşlılığına ters düşen bir espri katarlar gizlice. Hayatın yaratıcısı tanrı da eserine böyle bir espri katmış olsa gerek.”

Sunucu, Yorb’un sözlerinin sona erdiğinin ayırımına varamayacak kadar uzaklara dalmıştı. Sunucunun sessizliğinin, ölümsüz olamayacağını bilmenin üzüntüsünden mi, yoksa ölümsüzlüğün sırrının saçmalığını kaldıramamasından mı, yoksa kırdığı rating rekorlarını düşlemesinden mi kaynaklandığını kimse anlayamadı...

Milyonlarca insan televizyonlarının karşısında şoka girmişti. Bazıları ellerine lanetler yağıdırıyor, IQ’su düşük olanlar ise pasif eleman burunlarına sövüyordu. Yaratığın insanüstü karizması ve insanüstü karizmatik sesi sayesinde insanların bu sırta inanmaları hiç uzun sürmedi. Sonsuz hayatın kapıda olması bir anda AIDS ve kanserin tedavi edilebileceği müjdesini gölgede bırakmıştı. Milyonlarca insan o gece uyuyamadı. Uyuyabilenler ise parmaklarının ve burunlarının başrol oynadığı kabuslar gördüler. En kötüsü haberin yayınlandığı saatte gündüzü yaşayan ülkelerde

gerçekleştirdi. Herkes ne yapacağını bilmeyen ve programlanmayı bekleyen robotlar gibi serserim bir gün geçirdi.

Ölümsüzlüğü yakalayabilmek için alınması gereken önlemlerden söz etmişti, Yorb. Röportajın yayınlandığı sırada doğum heyecanını yaşayan aileler son derece bilgisiz oldukları bu konu hakkında hayati (veya ölümcül) yanlışlar yaptılar. Yeni doğan çocuklarının burunlarını kesen birçok insan, anne ve baba olmanın keyfini uzun süre yaşayamadı. Binlerce bebek kan kaybederek öldü, yüzlerce ebeveyn yaptıkları yanlış yüzünden intihar etti.

İnsanlar zaman geçtikçe trajediye neden olan sırrın uygulanmasında ustalık kazandılar. Kan kaybını önleyerek yapılan parmak operasyonlarına başlandı. Yorb'un parmaklarının kesik olduğunu fark eden insanlar parmak kesiminin en uygun yol olduğu kanısına vardılar. Ancak binlerce çocuk gelecekte elleriyle top oynayamayacak ve hareket çekemeyeceklerdi. (Kalecilik de tarihe karışacaktı.) Bilim adamları 8 ışık yılı uzaktan gelen sırrın altında yatan bilimsel mantığı çözmeye çalıştı. Bazı şöhret düşkünleri bilim adamları sırrı bilimsel gerçeklere dayayan zorlama teoriler öne sürdü ama hiçbiri fen dersi görmemiş bir çocuğu bile kandıramadı. Tüm bilimsel ve düşünsel çabaların sonunda ölümsüzlüğün sırrının tanrı tarafından yapılmış bir espri olduğu sonucuna varıldı ve tanrının böyle bir şey yapmaya yerden göğe kadar hakkı vardı. Çünkü yer de, gök de onundu. Müslüman ve Hıristiyan din adamları malum sırrın kutsal kitaplarında bulunduğunu iddia ederek birbirlerine girdiler. Her iki tarafın gösterdiği alıntıların sırra uzaktan yakından ilgisi yoktu. Birinde parmak kelimesi geçiyor ve devamında tanrının büyüklüğü anlatılıyordu, diğerinde ise burun kelimesi geçiyor ve devamında tanrının büyüklüğü anlatılıyordu.

Ünlü bir estetik cerrahı, burnun üzerine alçıdan yapılacak bir muhafaza ile ölümsüzlüğün yakalanabileceğini iddia etti. Gerçekten de bu yöntem diğerlerinden daha mantıklı ve daha sağlıklıydı. Tek bir sakıncası vardı; ölümü yok etmekle kalmıyor, güzelliği de yok ediyordu. Bunun yanı sıra ölümsüzlüğün sırrının fanatik bir kitlesi vardı ve onlara göre cerrahın iddia ettiği şey tam bir düzenbazlıktı. Tanrıyı kandırmak demektir. Bir zamanlar aşırı dincilerin klonlamayı günah saymaları gibi onlar da alçı yöntemini uygulayanların cehennemini boylayacağını düşünüyorlardı.

Ölümsüzlüğün hangi yöntemle yakalanacağı sorusu herkesin kafasını işgal ediyordu. Çocuklarına sıfırıncı doğum günü hediyesi olarak sonsuz hayatın anahtarını

vermek isteyen tüm aileler bu hediye için en güzel pakete sunmak istiyorlardı. Çocukları için yapacakları seçim kendileri için bir kabus gibiydi. Gelecekte çocukları “Ben burnumun (veya parmaklarımın) kesilmesini tercih ederdim!” diyerek evin kapısını sertçe kapatabilir ve onları yalnız bırakabilirdi. Kısa zamanda insanlığı ele geçiren sendroma isim bulundu: Sünnet Sendromu. Burun sünneti, parmak sünneti veya güzellik sünneti. Üç ucu keskin paradoks.

Bu arada Yorb uzaylı sevgilisi MirX’le gününü gün ediyordu. AİDS ve kanser belasından kurtulanlar ve çocuklarına ebedi hayatı verenler onu hediye bombardımanına tutuyordu. Kısa zamanda çok zengin oldu. Herkes onu çok seviyordu. Kızlar onun için deli oluyordu. Bir uzaylıyla yatmak onların en ulaşılmaz cinsel ütopyasıydı ve Yorb da kendi fantezileriyle onların ütopyalarını gerçekleştirilmekten geri kalmıyordu. Sık sık televizyon programlarına çıktı ve katıldığı tüm programları CD’lere çekti. CD’lerini uzay gemisindeki kasada sakladı; herhalde gezegenine döndüğünde CD’leri arkadaşlarına izlettirip, yabancı bir gezegende nasıl popüler olunacağını tiyolarını verecekti. Ölümsüzlüğün sırrı veya Sünnet Sendromu ile ilgili olan kamuoyu yoklamalarına özel bir ilgisi vardı. Bazı programları garanti olsun diye iki CD’ye çekiyordu. O zamanlar Yorb’un bu özel merakı gün ışığına çıksa bile kimse bunun altında yatan gerçek sebebi tahmin edemezdi.

Dünya dışı ziyaretin birinci yıl dönümünde ‘Ölümcüler’ isimli bir tarikat kuruldu. Ölümün hayata anlam kattığı, hayatın zevkinin ölüm tarafından beslendiği ve ölümün aynı doğum gibi hayatın bir parçası olduğu gibi geri kalmış felsefeleri çıkış noktası alan ve Queen’in ölümsüz parçası ‘Who Wants to Live Forever’ ı ideolojik marşları olarak kabul eden tarikat zamanla taraftar toplasa da yeterince etkili olamadı. Aşklarının ölümsüzlüğüyle tatmin olan ama etraf ölümsüz kaynaysınca aşklarını yüceltecek sıfat bulamayan sevgililer başı çekiyordu tarikatta. Kendilerinin dizayn ettiği ‘Yorb Go Home’ tişörtü satış rekorları kırdı ve tarikata büyük bir mali güç sağladı.

Yorb’un dünya üstündeki cennet gibi hayatı üçüncü senesini doldurmak üzereyken üç trafik kazası haberiyle sarsıldı. Ölümsüzlüğü, doğumlarından hemen sonra yapılan operasyonlar sayesinde yakaladığı sanılan üç çocuk tıbben ölmüştü. Yoksa ölümsüzlüğün sırrı bir palavra mıydı? Yorb hemen olay yerine giderek

incelemelerde bulundu ve sonra bir basın toplantısı düzenledi: “Ölenlerin hepsi benim dünyaya geldiğimden kısa bir süre sonra doğan çocuklar. Bu yüzden her ne kadar aileleri onları ölümsüz yaptığını sansalar da, yanılmışlar. Sırrı öğrendiğimiz ilk yıllarda bizim de başımıza gelmişti. Sünnet Arızası diyoruz biz buna: Birinci ölümden burun kesme yöntemi uygulanmış ama burun kıllarının çıkması önlenmemiş. Bu yüzden ilk kurbanımız burun kıllarına dokunarak ölümsüzlüğünü kaybetmiştir. İkinci ölümden parmak kesme yöntemi uygulanmış ama parmak araları kapatılmamış. Üçüncü kurbanımızın hatası biraz daha karışık: Alçı yöntemi uygulanmış ama alçının su geçiren bir madde olduğu unutulmuş. Kazada ilk önce motor yanmış ve alevler kurbanımızı sararak parmaklarının yanmasına neden olmuş. Bu arada araba şarambolden yuvarlanarak denizin dibini boylamış. Yanan parmak derisi suya karışmış, derinin moleküllerinin yoğun olduğu su kütlesi alçının içinden geçerek burnuna değmiş...” dedi ve bir süre durduktan sonra “Gerçekten ölümsüz olduğunu sandığın birinin ölmesi sıradan bir ölümden daha acı. Bu duyguyu çok iyi bilirim,” diye ekledi ve iri gözlerine iki damla gözyaşı yerleşti. Yorb’un duygusal şovundan sonra tüm şüpheler ortadan kalktı ve herkes yeniden sırrın absürd çekiciliğine kaptırdı kendini.

Ama o günü takip eden günlerde ölümsüzlerin ölümleri yükselen bir ivmeyle arttı. Yorb, hepsine teker teker birbirinden özgün sünnet arızaları uydurdu. Ancak her ölümden Yorb inandırıcılığını kaybediyor, Ölümcüler ise güç kazanıyordu. Bilim adamlarının ve ünlü sanatçıların da Yorb’u yalnız bırakması sonucunda sırrın sonu yaklaştı. Yorb bunu daha fazla uzatamayacağını anlayarak son bir kez televizyon programına çıkmaya karar verdi.

“Yorb, sen de biliyorsun ki ölümler giderek artıyor. Bunun nedeni nedir?”

“Ben şöyle bir açıklama getirebiliyorum; belki de sır sadece biz Neyoriklilerde işliyor.”

“Ama böyle bir olasılıktan hiç söz etmemiştin. Bir sürü insan öldü.”

“Zaten öleceklerdi.”

“Binlerce insan sakat kaldı.”

“Tamam bu iş yeterince uzadı. Daha önce galaksiler arası bir şakayla karşılaşmış mıydınız?”

“Ha?”

“Hepsi bir şakaydı. Şaka. 8 ışık yılı uzaktan gelen bir şaka, dedi ve gülmeye başladı.” Yanındaki çantadan parmaklarını çıkarttı ve onları eline taktı, bu arada kahkahaları stüdyodan evlere kadar çınılıyordu. Sunucu şaşkındı ama yine de tüm insanların duygularını aktarabilmek için vargücüyle küfretmeye başladı. Ne yayın ilkesi dinliyordu ne de yönetmenin uyarılarını. Yaratığa ağzının payını vermeliydi. Yorb ise gayet soğukkanlı bir şekilde çantadaki bir düğmeye bastı ve gemisine ışınladı kendini. Sevgilisi, televizyonda Yorb’un yok olduğundan habersiz küfürlerine devam eden sunucuyu izleyerek gülüyordu. Yorb, MirX’in yanına yaklaşarak sürücüye bir CD koydu. “Esas bunu izle,” dedi Neyorikçe. “...ölmesi sıradan bir ölümden daha acı. Bu duyguyu çok iyi bilirim,” diyerek ağlıyordu ekrandaki. Gemideki ise kendini yerden yere atarak gülüyordu. O koca bir gezegeni oyuna getirmişti.

Bir iki saat sonra yatışmışlardı. Yorb, CD’leri Neyorik’teki şaka programlarına satarak yolculuk masraflarını çıkartıp çıkaramayacağını hesabını yapıyordu. Fazlasıyla çıkarıyordu. Hem bir de aldığı binlerce hediye vardı, onlar da iyi para ederdi. Hiçbir vicdan azabı çekmiyordu çünkü onlara AIDS’in, kanserin tedavisini anlatmıştı ve bunlar şaka değildi. Ayrıca ilkel ve aptal yaratıkların gelişebilmesi için böyle şoklara gereksinimleri vardı, evren tarihinde buna benzer birçok örnek yaşanmıştı. Hepsinden önemlisi çok eğlenmişti. İkel gezegenlere yaptığı şakalar arasında en uzun süreni ve en güzeli dünyada yaptığıydı.

Yeni rotası, antenli yeşil yaratıkların yaşadığı kırmızı bir gezegene doğru çizilmişti. Ölümsüzlüğün sırrı, antenlerini birbirine değdirmemek olabilirdi. Yorb yeni şakasını düşünürken MirX araya girdi:

“Sevgilim, ölümsüzlüğün sırrı baydı,” dedi.

“Haklısın , başka bir şey bulalım,” dedi Yorb.

Bir süre düşündükten sonra:

“Hayatın anlamına ne dersin sevgilim?”

Dişi yaratık sevinçle:

“Çok iyi olur,” dedi ve Yorb’u öptü.

Dođu Yücel